

kunne gennemføres uden Forstyrrelse. Ifølge foretagne Kystrekognosceringer findes udenfor Søbefæstningens Virkningsomraade af saadanne Landgangssteder:

Vedbæk	2 Mil til Vibenshus,
Humblebæk	4 — - —
Mosedede	2 — - Frederiksberg,
Køge	4 — - —

Alle øvrige anvendelige Landgangssteder ligge mere end en Dagsmarch fjernede fra Hovedstaden, idet Amagers Syd- og Østkyst forudsættes sikrede ved de foreslaaede Anlæg. For Humlebæks og Køges Vedkommende vil det kun være nødvendigt at have en saadan Styrke rede, at den formaar i kortere Tid at opholde Fjendens Fremmarch fra dertil egnede Stillinger, idet Afstanden til København fra disse Punkter er saa tæt op til, hvad der kan præsteres i en Dagsmarch, at en ringe Forsinkelse vil være nok til at hindre Fjenden i at naa Byen samme Dag, han er landsat. For Vedbæks og Mosedes Vedkommende ere Forholdene mere faretruende. Her maa det paakræves, at Fjenden møder alvorlig Modstand mod sin Landgang. Denne Fordring tilfredsstilles bedst ved Anlæg af Kystbatterier eller Søforter (f. Eks. ved Strandmøllen og ved Hundige), som kunne tage Kampen op med Krigsskibe og beherske Landgangsstederne i deres fulde Udstrækning. Disse Anlæg ville formentlig tillige blive en værdifuld Støtte for den ved Ingeniør- og Artillerigeneralens Betænkning foreslaaede udvidede Søbefæstning om København.

Hindrer man altsaa fjendtlig Landgang ved Vedbæk og Mosede ved Anlæg af Kystbatterier eller Søforter, *indkalder* en Tropestyrke af alle Vaaben, omtrentlig svarende til den nuværende Sikringsstyrke, der dels kan opholde en ved Køge eller Humlebæk landsat Fjende, dels kan danne Sikkerhedsbesætning paa Søbefæstningen, *etablerer* et paalideligt Kystudkigs- og Efterretningsvæsen og træffer Foranstaltninger til at hindre Fjenden i at benytte vore Jernbaner, saa maa hermed de under a) og b) Landbefæstningen stillede Opgaver i det væsentlige siges at være løste

ad c. Det tør vel antages, at Overkommandoen paa Sjælland aldrig med nogen større Del af den Felthær, hvorover der raades her, vilde forlade et mod Landsiden ubeskyttet København for at optage Forsvaret ved Kysterne. Lykkedes det nemlig en Fjende at trænge sig ind mellem Felthæren og en forsvarsløs Hovedstad, vilde Følgerne heraf blive skæbnesvangre ikke blot for Hovedstaden selv og dermed for Forsvaret i sin Helhed, men ogsaa for den fra sine Forsyninger afskaarne Hær.

Med de nuværende Fæstningsforhold for Øje er man paa Grundlag af Generalstabsøvelser og andre Overvejelser kommen til følgende Resultat med Hensyn til den Styrke, der som Minimum bør være paa Sjælland, samt med Hensyn til denne Styrkes Fordeling:

I Fæstningen: 9 à 10 Forstærkningsbatailloner, Kyst- og Fæstningsartilleribataillonerne samt Ingeniørtropper.

Til Kystforsvar: 28 à 29 Batailloner, 3 Rytterregimenter, 80 à 84 Feltkanoner*) og 5 Ingeniørkompagnier, hvilken Styrke i Hovedtrækkene anbringes saaledes:

- med $\frac{1}{5}$ Øst for Kalundborg,
- $\frac{1}{5}$ — — Korsør,
- $\frac{1}{10}$ i Stevns,
- $\frac{1}{3}$ mellem Køge—Roskilde—Mosedede og
- $\frac{1}{6}$ som Hovedreserve langs Banen Roskilde—Glostrup.

Truede Angrebet Nord fra, flyttes største Delen af Styrken fra Stevns og Terrainet Køge—Roskilde—Mosedede til Hillerød med Detachementer fremskudte mod Nord og Øst, saaledes at ca. $\frac{1}{3}$ af Felthæren kommer til Anvendelse her. For hver Bataillon og hvert Feltbatteri opstilles i saa stor Nærhed af Kantonnementerne som mulig et Militærtog, saaledes at en hurtig Koncentration mod et hvilket som helst Punkt af Kysten kan paaregnes.

*) Den Styrke af Feltartilleri, hvorover man for Tiden raader, er paa Grund af den mangelfulde Organisation ringere og derfor ogsaa i høj Grad til Ugunst for et effektivt Kystforsvar.